

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Imp. Caes. Ferdinandum III. Aug. Cùm ejus auspiciis, & munificentia
Athanasius Kircherus Oedipum Hieroglyphicum ederet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Impiaque Odrysiæ contundere cornua Lunæ,
 Victoremque sequi, quæ præit arma, Deum?
 Sit fatis armatas in prælia mittere classes:
 Bella gerant alii: tu prece bella juva.
 Consiliis opibusque juva, Zephyrosque faventes
 Sollicita, & faciles ad pia cœpta Deos.
 Sic per te victo Reges Oriente superbi
 Threiciis statuent parta tropæa jugis.
 Et Vaticanas Victoria figet ad aras
 Dereptas Scythicis postibus exuvias.
 Tunc aliquis vates, procerum de stirpe meorum,
 Cantabit famæ tot monumenta tuæ.
 Bellaque signabit titulis: HÆC THRACE SUBACTO
 VICTOR ALEXANDER RETTULIT ARMA DEO,
 Sic cecinit: partem, vates ne vana putetur,
 Lapfa dedit, partem serior hora dabit.

A D I M P. C Æ S.

F E R D I N A N D U M I I I. A U G.

*Cum ejus auspiciis, & munificentia Athanasius
 Kircherus OEdipum Hieroglyphicum ederet.*

Non genus Austriadum demissum à sanguine Di-
 vum,
 Non clausum mundi finibus imperium,
 Non victos dicam populos, urbesque receptas,
 Nec Boreæ fractas sæpe furentis opes.
 Hæc memorent, quorum sublimi Musa cothurno
 Surgit, & hœrois concinit arma modis.

Me

Me mea Musa vetat tantarum pondera rerum
 Tangere : me, quæ sint viribus æqua, juvant.
 Me studia & placidæ sibi poscunt Cæsaris artes :
 Materies numeris convenit ista meis.
 Vates ille pios, & vatum dona piorum
 Excipit, & vatum carmine digna gerit.
 Quâ sceptrum gestat, quâ jus & regna tuetur,
 Hâc etiam Musas protegit ille manu.
 Nec minor ¹ Augusto, cujus successit habenis,
 Fundat Apollineis publica templa sacris.
 Ardua Cecropiæ quis nescit fana Minervæ
 Condita, & Aönio tecta sacrata Deo ?
 Miratur moles ² Viadrus, miratur & Ister,
 In numerum pulsus & sibi plaudit aquis.
 At quæ Cæsareo fulgentia limina sumtu
 Praga videt, certant Delphice Phœbe tuis.
 Qualis & armatas, post impia bella Gigantum,
 Exiit infesto Juppiter igne manus :
 Qualis &, Herculeis cum jam cervicibus axem
 Credidit, excusso pondere cessat Atlas :
 Terrarum dominas sic fessus Cæsar habenas
 Laxat, & imperii grande reponit onus.
 Tum vires, Natura, tuas, ac semina rerum
 Scrutatur docto sedulus ingenio.
 Quis tremor attonitas vertat cum civibus urbes :
 Impellat refluas quis maris æstus aquas :
 Quæ vis divitias imâ tellure repostas,
 Dona que gemmiferi procreet Oceani :
 Quàm procul Arctoo concretus frigore Pontus
 Deprensis Nili distet originibus :

M 5

Quàm

¹ Augustus templum Apollinis in Palatio exstruxit, additâ porticu cum bibliothecâ Latinâ Græcâque. Suet. in Octav. cap. 29.

² Viadrus Germaniæ fluvius, vulgo Odéra.

Quàm procul Hesperiiis divisum Gadibus Indum
 Hauriat ³ Eöi, quæ rubet, unda freti:
 Unde ea vis ventis: unde ardens Ætna favillas
 Semper, & exesi viscera montis alat:
 Unde Amphitrites falsus liquor: unde teporem
 Ducat Baianæ vena salubris aquæ.
 Has ubi naturæ partes accessit, in altum
 Fertur ad ætheriæ lucida signa domûs.
 Hîc illi geminam virgo Marathoniam Libram,
 Et sua vicinus subjicit astra Leo.
 Armatusque auro gladium præterdit Orion,
 Debita Cæsareæ præmia militiæ.
 Hîc Solis vestigat iter, causasque latentes,
 Pallida cur fuscis Luna laboret equis:
 Cur sitiant Afri; cur Septem regna trionum
 Urat Hyperboreo frigore jugis hyems:
 Cur fugiant umbræ, Cancro torrente, Syenen:
 Cur variet major meta minorve diem.
 Sed quota doctrinæ pars est laudumque tuarum,
 Auftriade, magni sidera nosse poli?
 Et circumfuso porrectas æquore terras,
 Quæ Sol Eöos lustrat & Hesperios?
 Se tibi Niliaci etiam sapientia chartis
 Eruta, & arcanas explicat historias.
 Nec te sacra latent adytis seclufa verendis,
 Nec lapides, sculptæ marmoribusque feræ.
 Scilicet Ægyptus doctrinam credere saxi
 Orsa, peregrinas finxerat effigies,

³ Latius olim Rubrum mare patuit, & paullo aliter, quàm ut vulgò hodie, appellatum. Nam in Taciti & aliorum veterum verbis, in hoc nomen venit mare Indicum, dictum illud & magnum, quod ab extremo sinu Arabico, sive ab Africa eâ, in Aream Ptolomæi Chersonesum se protendit. Itaque Pomponius Mela duos sinus in mari Rubro agnoscit, Arabicum & Persicum. Lips. de magn. Rom. lib. 1. cap. 3.

Ut folis arcana Deum mens cognita mystis
 Falleret abstrusis vulgus imaginibus,
 Seraque posteritas sensim labentibus annis
 Non caperet prisca moris & artis opus.
 O vanas hominum curas! O caeca futuri
 Pectora! Mars ultor nil finit esse diu.
 Barbarus Armenii laceravit poter⁴ Araxis
 Omnia, Niliacos depopulatus agros.
 Tot moles, regum tumulos, tot stantia vertit
 Culmina, regali suspicienda situ.
 Et potuit fugiens, armis cessantibus, aetas
 Servatas etiam vertere reliquias.
 At non aeternos olim subducet honores
 Longa dies meritis, incluta Roma, tuis.
 Tu Pelusiacum spirantia rudera fastum
 Colligis, & medio tollis ad astra foro.
 Nec tua venturis, Caesar, delebitur annis
 Fama, nec ingenium nox premet atra tuum.
 Te duce, quis credat? post tot jam saecula scimus
 Arcani quidquid Memphis & Isis habet.
 Quid velit Inachiae facies ignota Juvenae,
 Quid Canis, & sacri mystica forma Bovis,
 Et quae praeterea famosus monstra Canopus
 Prodidit, antiquis conspicienda notis.
 Teque adeo titulosque tuos leget accola Nili,
 Et referet laudes ad sua siftra tuas.
 Jam Solyme, jam discet Arabs, jam clara loquentur
 Marmora, Caesaream munera sparsa manu.
 Fallor? an Aultriacis addent quoque fata tropaeis
 Sacra Parætoniis signa revulsa tholis?

An,

⁴ Cambyses Persarum Rex Egyptum saevissime vastavit.

An, FERNANDE, tuum jam nunc Victoria nomen
 Læta parat saxi scribere Pyramidum?
 Gloria Pellæis certè vocat æmula palmis
 Europæ resides ad pia bella manus.

A D

FRANCISCUM VAN DER VECKEN,
 E Societate JESU, SS. Theologiæ Doctorem,
 & Professorem Coloniae Ubiorum,
 Anno M. DC. LIV.

*De Musis suis, & admirandis Urbis operibus, ac lau-
 dibus Fabii Chisii S. R. E. Cardinalis.*

DUm, Franciscæ, tuo Rhenus sermone tenetur,
 In mediisque tibi plaudere gestit aquis;
 Teque canit, curasque tuas, & numine plenum
 Pectus, & ingenii pulcra reperta tui;
 Dulcis amicitiae cultu fructuque carentem
 Me procul à Rheno flumine Tybris habet.
 Me tenet Iliacis felicius orta favillis
 Roma, Phrygum profugis hospita terra Deis.
 O quam te memorem terrarum maxima Princeps!
 Non majestatem vox capit ulla tuam.
 Regibus est certo finitum limite regnum:
 Sub regno latus est solis utrumque tuo.
 Et terris dare jura parum est: nunc claudere caelum
 Fas tibi, nunc demptâ fas aperire serâ.
 Se tibi delegit propriam Sapientia sedem:
 Quod Stoa, quod Memphis non docuere, doces.

Quæ